

Ukázka z BIBLÉ: KNIHA MOJŽÍŠOVA PRVNÍ (GENESIS)

Na počátku stvořil Bůh nebe a zemi.

Země pak byla nesličná a pustá, a tma byla nad propastí, a Duch Boží vznášel se nad vodami. I řekl Bůh: Bud' světlo! I bylo světlo.

A viděl Bůh světlo, že bylo dobré: i oddělil Bůh světlo od tmy.

A nazval Bůh světlo dnem, a tmu nazval nocí. I byl večer a bylo jitro, den první.

Řekl také Bůh: Bud' obloha uprostřed vod, a děl vody od vod!

I učinil Bůh tu oblohu, a oddělil vody, kteréž jsou pod oblohou, od vod, kteréž jsou nad oblohou. A stalo se tak.

I nazval Bůh oblohu nebem. I byl večer a bylo jitro, den druhý.

Řekl také Bůh: Shromážd'te se vody, kteréž jsou pod nebem, v místo jedno, a ukaž se místo suché! A stalo se tak.

I nazval Bůh místo suché zemí, shromáždění pak vod nazval mořem. A viděl Bůh, že to bylo dobré.

Potom řekl Bůh: Zplod' země trávu, a bylinu vydávající símě, a strom plodný, nesoucí ovoce podlé pokolení svého, v němž by bylo símě jeho na zemi. A stalo se tak.

Nebo země vydala trávu, a bylinu nesoucí semeno podlé pokolení svého, i strom přinášející ovoce, v němž bylo símě jeho, podlé pokolení jeho. A viděl Bůh, že to bylo dobré.

I byl večer a bylo jitro, den třetí.

Opět řekl Bůh: Bud'te světla na obloze nebeské, aby oddělovala den a noci, a byla na znamení a rozměření časů, dnů a let.

A aby svítila na obloze nebeské, a osvěcovala zemi. A stalo se tak.

I učinil Bůh dvě světla veliká, světlo větší, aby správu drželo nade dnem, a světlo menší, aby správu drželo nad nocí; též i hvězdy.

A postavil je Bůh na obloze nebeské, aby osvěcovala zemi.

A aby správu držela nade dnem a nocí, a oddělovala světlo od tmy. A viděl Bůh, že to bylo dobré.

I byl večer a bylo jitro, den čtvrtý.

Řekl ještě Bůh: Vydejte vody hmyz duše živé v hojnosti, a ptactvo, kteréž by létalo nad zemí a pod oblohou nebeskou.

I stvořil Bůh velryby veliké, a všelijakou duši živou, hýbající se, kteroužto v hojnosti vydaly vody podlé pokolení jejich, a všeliké ptactvo křídla mající, podlé pokolení jeho. A viděl Bůh, že to bylo dobré.

I požehnal jim Bůh, řka: Plod'tež se a množte se, a naplňte vody mořské; též ptactvo ať se rozmnožuje na zemi!

I byl večer a bylo jitro, den pátý.

Řekl též Bůh: Vydej země duši živou, jednu každou podlé pokolení jejího, hovada a zeměplazy i zvěř zemskou, podlé pokolení jejího. A stalo se tak.

I učinil Bůh zvěř zemskou, podlé pokolení jejího, též hovada podlé pokolení jejich, i všeliký zeměplaz podlé pokolení jeho. A viděl Bůh, že to bylo dobré.

Řekl opět Bůh: Učiňme člověka k obrazu našemu, podlé podobnosti našeho, a ať panují nad rybami mořskými, a nad ptactvem nebeským, i nad hovady, a nade vši zemí i nad všelikým zeměplazem hýbajícím se na zemi.

I stvořil Bůh člověka k obrazu svému, k obrazu Božímu stvořil jej, muže a ženu stvořil je.

A požehnal jim Bůh, a řekl jim Bůh: Plod'tež se a rozmnožujte se, a naplňte zemi, a podmaňte ji, a panujte nad rybami mořskými, a nad ptactvem nebeským, i nad všelikým živočichem hýbajícím se na zemi.

Řekl ještě Bůh: Aj, dal jsem vám všelikou bylinu, vydávající símě, kteráž jest na tváři vsí země, a všeliké stromové (na němž jest ovoce stromu), nesoucí símě: to bude vám za pokrm. Všechněm pak živočichům zemským, i všemu ptactvu nebeskému, a všemu tomu, což se hýbe na zemi, v čemž jest duše živá, všelikou bylinu zelenou dal jsem ku pokrmu. I stalo se tak.

A viděl Bůh vše, co učinil, a aj, bylo velmi dobré. I byl večer a bylo jitro, den šestý.

A tak dokonána jsou nebesa a země, i všecko vojsko jejich.

A dokonal Bůh dne sedmého; dílo své, kteréž dělal; a odpočinul v den sedmý ode všeho díla svého, kteréž byl dělal.

I požehnal Bůh dni sedmému a posvětil ho; nebo v něm odpočinul Bůh ode všeho díla svého, kteréž byl stvořil, aby učiněno bylo.

Tit' jsou rodové nebes a země (když stvořena jsou v den, v němž učinil Hospodin Bůh zemi i nebe).

I každé chrastiny polní, dříve než byla na zemi, i všeliké byliny polní, prvé než vzcházela; nebo ještě byl nedštil Hospodin Bůh na zemi, aniž byl který člověk, ježto by dělal zemi.

A aniž pára vystupovala z země, aby svlažovala všecken svrček země.

I učinil Hospodin Bůh člověka z prachu země, a vdechl v chřípě jeho dechnutí života, i byl člověk v duši živou.

Štípil pak byl Hospodin Bůh ráj v Eden na východ, a postavil tam člověka, jehož byl učinil.